

Dur els nens "penjats", molt més que carregar-los

text Per Ursula Schlaffer
Easycare

Cada dia s'inventen estris nous que suposadament cobreixen totes les nostres necessitats, i entre ells destaquen articles de puericultura prou sofisticats, però en bona part aquestes necessitats han estat creades per la publicitat i els mitjans de comunicació. Què necessitem els pares, i els fills?

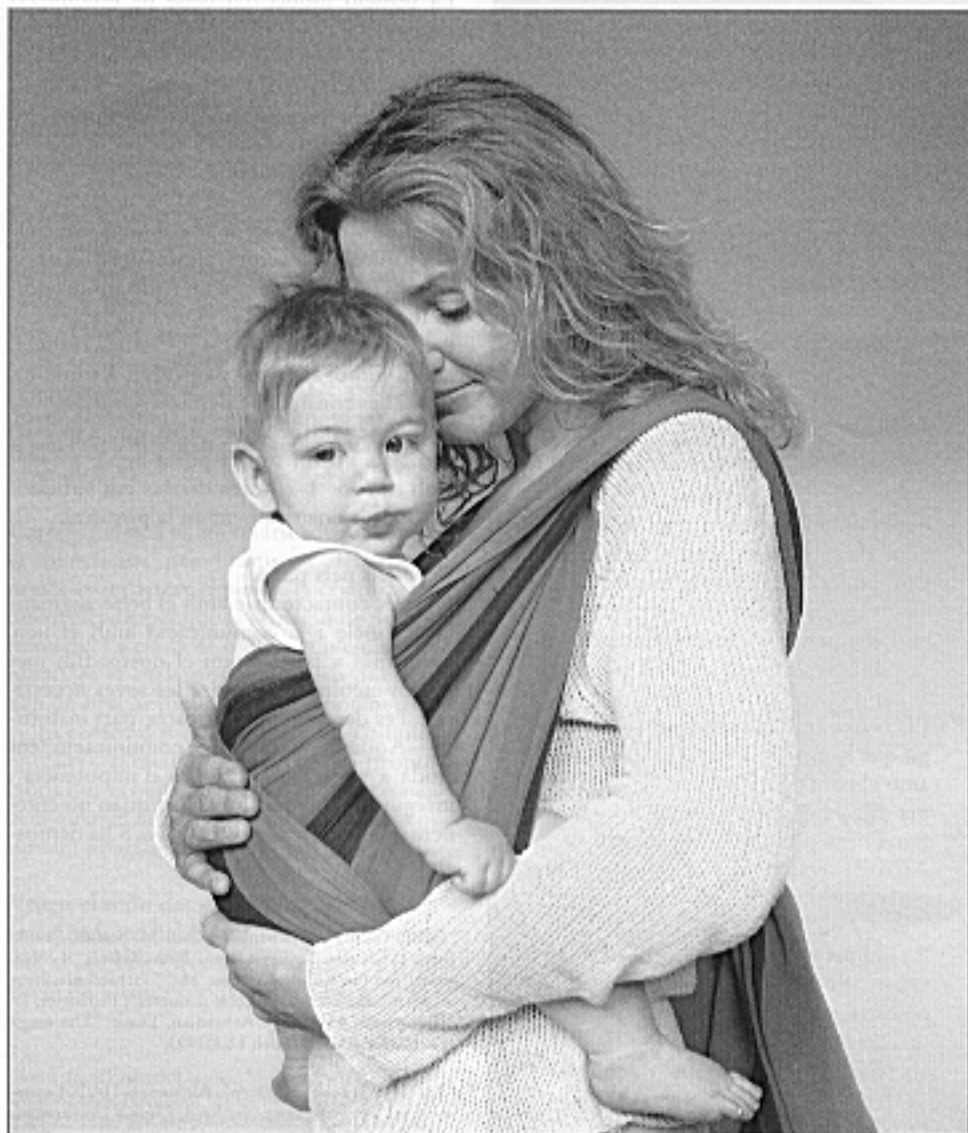
Es pot resumir amb poques paraules: necessitem més temps de qualitat amb els fills, més proximitat, i potser voldríem seguir també amb el nostre ritme de vida habitual en la mesura que sigui possible. Molts de nosaltres vivim en entorns urbans, poc adequats per a les necessitats de famílies amb nens petits, amb una haixa maternal massa curta i un ritme de treball frenètic. Ens agradaria adaptar-nos a les necessitats dels nostres bebès però de vegades els obstacles semblen insuperables.

Dur el nostre bebè a sobre en les activitats quotidianes és un costum tan antic com la humanitat. L'ésser humà era nòmada en els seus inicis, i als nens se'ls duia a tot arreu. Instintivament, el bebè humà viu la manca de moviment com un "abandó", i farà tot el possible per evitar-lo. El bebè que plora desconsoladament tot i la presència de la seva mare a escassos metres té la mateixa programació genètica que el bebè nòmada. Encara que nosaltres entenem la situació com a "segura", ell no la percep així en absolut. Fins als 9 mesos aproximadament, el que està fora del seu camp de visió no existeix per a ell. Podem imaginar l'angoixa que li pot causar la sensació d'abandó, ni que sigui per 5 minuts!

Fins i tot la nostra anatomia està clarament adaptada per dur els nostres infants a sobre. Els monos i simis, els nostres parents més propers en el regne animal, carreguen les seves cries a tot arreu, els bebès agafats del pel de les seves mares. La forma dels malucs i la cintura femenina en els humans facilita un seient estable pel nadó, i els petits ajuden amb la posició de les seves cames: fins i tot els bebès de menys d'un mes dobleguen les cames i separen els genolls automàticament quan els alceem, en espera de "cavalcar" sobre el maluc. Segueixen existint molts pobles indígenes al món (a Àsia, Amèrica Llatina i Àfrica) que duen els fills tot el dia a sobre, quan treballen al camp i mentre fan feines domèstiques. Aquests nens acostumen a plorar molt menys que els occidentals, i ben al contrari del que es pot pensar, s'interdependitzen abans que els nostres!

Beneficis emocionals pels bebès

Per al nadó, sentir la proximitat de la mare és una necessitat tan bàsica com dormir o menjar. El balanceig del cos i la seva olor el tranquil·litzen i el fan sentir segur i estimat. El contacte estret amb els seus pares li desperta els sentits. Els beneficis emocionals i físics estan estretament lligats: s'han fet estudis que demostren que els bebès duts en fulards porta-bebès o amb mètode cangur (en els prematurs), augmenten més de pes, mengen i dormen millor que els bebès criats en cotxet. En els estudis, tots els

Easycare